

Forfatter: Ingemann, B. S.

Titel: Carl den femtes Gang i Liigkisten

Citation: Ingemann, B. S.: "Carl den femtes Gang i Liigkisten", i Ingemann, B. S.: *Procne*, Boas Brünnich, 1813, s. 31. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann05tom-shoot-workid54702/facsimile.pdf> (tilgået 27. oktober 2021)

Anvendt udgave: Procne

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Carl den femtes Sang i Liigkisten.

Ding, bang, Kloffelklang!
 Før mig til de Døde!
 Lad mig under Ven og Sang
 Sove Sønnen, død og lang,
 Paa de Volkre bløde!
 Ding, bang, Kloffelklang!
 Før mig til de Døde!
 Jeg en Koning var engang,
 Nager mig adløde,
 Mig en Verden var for trang,
 Nu er Kisten mig for lang;
 Ding, bang, Kloffelklang!
 Før mig til de Døde!

Lys, lys, sagtelig!
 Styr ei mine Drømme!
 Lad mig seve sødelig!
 Lad mig glemme Jorderig
 Og mit Kongedømme!
 Lys, lys, sagtelig!
 Styr ei mine Drømme!
 Ingen mere nævne mig,
 Ingen mig berømme!
 Seer I ei, jeg ligger lig?
 Er dog ei i Himmerig - -
 Lys, lys sagtelig!
 Styr ei mine Drømme!

Fort, fort, før mig hen
 Til mit Sovekammer!
 Lad mig høre mine Dees
 Hift, hvor under Hvælvingen
 Dødningslaupen flammer.
 Fort, fort, før mig hen
 Til mit Sovekammer!

Verdenskronen tag igjen!
 Den er taug af Jammer.
 Jeg kan næst ei bære den,
 Den er blodig — vaff den reen!
 - - Fort, fort, før mig hen
 Til mit Sovelammer!

Lys, lys, und mig Noe!
 Und mig Noe i Graven!
 Aldrig var jeg siælefro,
 Aldrig havde Hjertet Noe
 For de Dødes Snaven;
 Lys, lys, und mig Noe!
 Und mig Noe i Graven!
 Døden ene følger troe
 Konningen som Slaven,
 Døden i Hjertet boe,
 Snavet løst, snavet fro.
 Lys, lys, und mig Noe!
 Und mig Noe i Graven!

Kom, kom, Mægtige!
 Til min Hjerteriste!
 Kommer hid! og I skal see
 Ham, som mellem Kongerne
 Jorden mægtig priste.
 Kom, kom, Mægtige!
 Til min Hjerteriste!
 Han, som har de Kroner tre,
 Han, som kunde vriste
 Sceptret fra den Stærkeste,
 Kampet nu — o! Døe, o! Døe,
 — Kampet nu med Døden
 I den snevre Riste.

Ding, dang, Klokkelag!
 Lad med Fred den Døde!
 Lad ham under Væn og Sang
 Gæve Sønnen dyb og lang
 Paa de Vølfsire bløde!
 Ding, dang, Klokkelag!
 Lad med Fred den Døde!

— 35 —

Der en Kønning var engang,
Siger ham adlade;
Verden var ham før for traug,
Nu er Kisten ham for lang.
Ding, dang, Kloffelang!
Lad med Fred den Døde!

3²